

[Ninn-Hansen]

vil tilføje, at min tak går på ministerens person, ikke på talens indhold og navnlig ikke dens konklusion.

Trafikministeren sætter jeg stor pris på. Han er ung, energisk, ordholdende og vældig egnet til at bestride jobbet. Derfor beklager jeg, at ministeren med denne tale har sat sig som sin eneste opgave at administrere en mølpose. Det synes jeg ærlig talt at ministeren er for god til. Jeg synes også, at regeringen som helhed er for god til at udvikle sig til en ren mølposeregering. Det er man jo godt i gang med. Her vil man altså hænge Storebæltsbroen op i mølposen, og man siger endda: 4-5 år – det tidsrum skal jeg vende tilbage til, for det er interessant på flere måder.

Handelsministeren – der i øvrigt, hvis ikke man husker det, kommer fra samme parti som trafikministeren – overtager en mølpose, hvori ligger kernekraften. Den kan han altså gå og kigge på. Vi har hørt om nogle drøftelser vedrørende naturgassen. Den skal såmænd nok også ende dér. I går stod arbejdsministeren – han er dog fra et andet parti – op her og ville lægge de flest mulige af de 60-årige i mølpose. Så kunne man klare beskæftigelsen på den måde. Med hensyn til indkomstpoltikken, som statsministeren engang stod som talsmand for, er der ingenting sket. Der er en stor ængstelse hos alle for, at den ender samme sted.

Jeg synes ærlig talt, at både statsministeren og de, der senere blev inviteret ind i hans regering – hr. Risaard Knudsen har vist brugt et andet og endnu bedre udtryk – er alt for gode til dette. Men meget mere afgørende: tror man virkelig, at det er på den måde, man kan klare de økonomiske og politiske forhold her i landet, ved at have siddende en mølposeregering, og at vi andre så bare kan kigge efter den?

Om vi har en mulighed for at ændre det, ved jeg ikke. Sidst har jeg fået de dårligst mulige erfaringer igennem et møde i arbejdsmarkedsudvalget i går, hvor regeringen efter at have overtaget flertallet i udvalget viser, at den ikke vil tage hensyn til os andre. Jeg vil dog gerne gøre et forsøg, for det går simpelt hen ikke at tro, at man kan klare tingene ved at have den række af mølposer at gå og kigge på.

Ministeren har i øvrigt heller ikke ret i det, der bliver brugt som begrundelse for denne

udsættelse af Storebæltsbroen – og dermed vil man slå landets trafikpolitik i stykker ved at udskyde et projekt, man har påregnet og planlagt igennem 15 år. Ministeren siger, at det skal man gøre af økonomiske grunde. Det har ministerens parti sagt et stykke tid. Hvad der undrer mig mere, er, at Staunings gamle parti kommer og siger det samme: nej, man kan sandelig ikke bygge broer i tider, hvor økonomien er dårlig. Hvad i alverden gjorde Stauning i 1930'erne? Det, man gjorde dengang i en krisesituation, som jeg dog synes var værre, var jo noget ganske andet. Man satte noget i gang. Vi håbede på, at også denne regering ville sætte noget i gang i stedet for at bruge mølposeprincippet. Det er i øvrigt ikke rigtigt, at det ud fra en økonomisk betragtning ville være forkert at gennemføre projektet. Storebæltsbroen er og bliver en god forretning, den dag den er færdig.

Hvis man er ængstelig for, at det er over finansloven, altså ved hjælp af skatteindbetalinger, man skal gennemføre disse investeringer, er der jo en masse andre muligheder. Mit parti fremsatte i begyndelsen af 1960'erne et forslag om privat finansiering. Det behøver ikke, som hr. Glensgård nævnte, være en udenlandsk finansiering. Den kan også fremskaffes herhjemme. Folkeaktietanken har været nævnt, og meget andet. Det er ikke problemet.

Problemet er, at man igennem disse mange år har tilrettelagt hele landets trafikpolitik ud fra det synspunkt, at Storebæltsbroen skulle bygges, og man har lagt tingene til rette derefter, den østjyske motorvej og alt det andet, der kan nævnes. Nøglen til det hele var den bro, som man nu vil udsætte eller afskaffe – eller hvad vil man? Hvilket projekt står ministeren for i dag efter udsættelsen? Er det fortsat brobygningen som fastlagt i 1975-loven, eller er det et eller andet ubestemt, man vil pille ud af mølposen, når tiden kommer?

Hvad mener ministeren med de 4-5 år? Er det en regeringsbeslutning? Er det en meddelelse, som vi skal læse på side et eller andet i redegørelsen, om, at nu har hr. Ellemann-Jensen fået medhold: denne regering sidder i hvert fald også i den næste periode? Hvis det ikke er tilfældet, hvordan i alverden kan man så i forbindelse med en udsættelse meddele, at det er 4-5 år, det drejer sig om? Det forudsætter, at man agter at holde sammen på